

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού :

Έτησία δρ. 4.10
 Έξαμήνιος » 2.50
 Τριμήνιος » 1.50

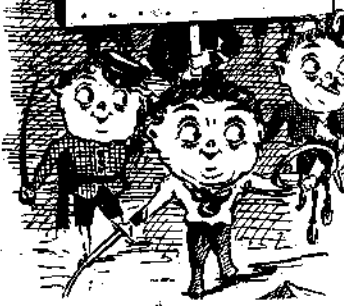
Εξωτερικού :

Έτησία δρ. 5.50
 Έξαμήνιος » 3.00
 Τριμήνιος » 2.00

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
 ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Τιμή φύλλον λ. 10 || Έν Αθήναις τῆ 15 Ὀκτωβρίου 1911 || Ἔτος Α' Ἀριθμὸς 2

Ὁ Παῦλος ἦτο ὄνομα

Ἡ φύλλα του πτε

ασάδους βουνοῦ. Κανείς δὲν διήλθεν ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ ληστευθῆ. Δύο ἀλαζόνες Ἄγγλοι, ὁ

Σερ Οὐίλιαμ καὶ ἡ Μίς Ἑλέν ἢ σὺγγας του διέρχονται τοῦ μέρου ἐκεῖνου γελῶντες καὶ εἰρωνευόμενοι τὸν ληστὴν Παῦλον. Ἐξαφνα εἰς ἐν στενὸν μέρος, παρουσιάζεται ὁ ληστής ἐμπρὸς των καὶ προτείνει κατὰ πρόσωπόν των σηκωμένον ἕνα τρομπόνι. Οἱ ἀπερίσκεπτοι Ἄγγλοι τὰ χάνουν, τρέθουν. Εἰς πέ.τε λεπτά

της ώρας οι Άγγλοι είχαν αφήσει εις την διάθεσιν του ληστού χρήματα, κοσμήματα και ... ενδύματα.

Ημίγυμνοι και... εύτυχεις, διότι ο ληστής άρκεσθείς εις τα δώρα των! τοίς έχάρισε την ζωήν, επιστρέφουν, αλλά ούτε γελούν, ούτε ειρωνεύονται πλέον.

Το γεγονός έκαμε θόρυβον, και επειδή η χωροφυλακή ώμολόγει την άνικανότητά της διά την σύλληψιν του ληστού, μετεκάλεσαν ένα ονομαστόν αστυνομικόν Αμερικάνον.

Αυτός βάλλει έντός της βαλίτσας του τον πιστόν του Μπολτόκ και πηγαίνει εις τό μέρος όπου έληστεύθησαν οι Άγγλοι. Μετ' ολίγον με έν πήδημα ό φοβερός Παύλος εύρίσκεται έξαφνα εις τριών βημάτων απόστασιν του αστυνομικού, με τό τρομπόνι προτεταμένον: κάτω την βαλίτσα! φωνάζει.

Ο αστυνομικός προσποιούμενος ότι τρέμει εκ φόβου αφήνει την βαλίτσαν και όπισθοχωρεί όλίγα βήματα. Ο καλός μας ληστής άνοίγει με άνυπομονήσαν την βαλίτσαν. Δυστυχία του! Ο Μπολτόκ με ένα χάπ! τον άρπάζει από την μύτη και τον οδηγεί ούτω εις την αστυνομίαν διά τά περαιτέρω.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Όσοι δεν έχομεν την εύτυχίαν να έχομεν άδριαντοκόλλητα δακτυλίδια ή άλλα κοσμήματα, δε παρηγορηθήμεν, διότι δυνάμεθα με μίαν πεντάρα να φορέσωμεν άδριαντοκόλλητα υποδήματα!

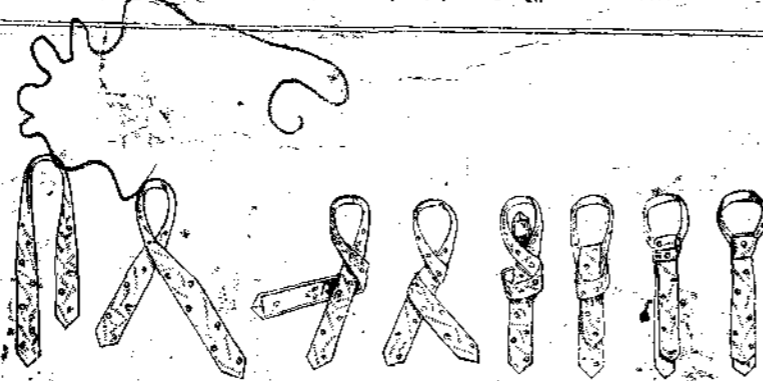
Δέν τό πιστεύετε; Αλείψτε τά υποδήματά σας με μαύρην άλοιφήν (καρβουνάκι) και τρίβετε με την βούρτσαν δέν χυζιλών.

Τι νομίζετε ότι είναι αυτό τό άπείρηστον; Αδάμας! Μάλιστα άδάμας!

Διά της προστριβής της ψήκτρας άπό του έρωματος του υποδήματος παράγεται ηλεκτρισμός, όστις έχει την ιδιότητα να άποκρυσταλλώνη τον άνθρακα. Η άλοιφή των υποδημά-

Σαγαράστε τά βφα ταύτα διά μονοκονδύλιας.

Πώς δένομεν τον λαμποδέτην μας.

...ας υπό μορφήν, κλητός. Άλλά και ό άδάμας...

...λαμπού, όταν τά σπιλώνομεν, ... μικροσκοπικών άδαμάντων!

ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

...πώς ό Τάκης τό φοβήθηκε... άγρια γαργαλάει... 'Ο μπαμπάς του Τούρκου... 'Ε! Τάκη, τί φοβήθηκες;... γαντζίζει δέν δαγκάνει;... Ναι, μπαμπά, αλλά αυτό μπορεί να μη τό ξέρη τό σκυλάκι!!

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Έν είδος μανίας φαίνεται ότι κατέλαβε τους εξηγημένους τούτους ανθρώπους. Μερικοί φαίνονται ότι θέλουν να δημηλώσει, άλλ' ή φωνή των πνίγεται άμέσως εις τάς βωνάς του πλήθους του κατεχομένου από την μέθην έκαίνην του θορύβου, από την έγκυκλιζουσαν εκείνην χαράν και την νευρικήν υπερδιέγερσιν, ήτις συνήθως προηγείται των επαναστατικών κινήσεων.

Άλλο μετ' ολίγον, εις έν κίνημα του Μάρκου έβήθη επί μιας πεζούλας κολημένης εις τον τοίχον οίκιας, μία σκεπτική χούγια επέρχεται. Αί γυναίκες χάνουν κατ' άρχάς την κρισιότητά των και κατόπιν έλλείπουν τελείως. Αίφνης πάντες ρίπτουσι τά όπλα επ' ώμου, θέτουσι τά γιαταγάνια εις τάς θήκας των και κρατούμενοι από τάς χειράς χορεύουν άδοντες τό άσφα του Μπουκουβάλα.

Τι γάρ' ό άχλις ποθ γίνεται κι ή ταραχή μεγάλη, Μήγα βουβάλια σφάζονται, μίγα θεριά μαλώνουν; Ούδ' έ βουβάλια σφάζονται κι' ούδ' έ θεριά μαλώνουν' Ο Μπουκουβάλας πολεμή με χιλίους πεντακόσους. Στη μέση στο Κεράσοβο και στη Κανούγια χόρα Πέρτων τά βούλια σάν βροχή, πέφτουνε σά' χαλάει Κόση έσπθη έχούγιαζε από τό παραθύρι. Πάψε Γιάννη τον πόλεμο, πάψε και τά τουφέκια, Να κατακάτω, ό κορνιαχτός, να σηκωθ' ή αντίσρα, Να μετρηθ' ή' άσκέρι σου, να ίδουμε πόσο λείπουν. Μετρούντ' οι Τούρκοι τρείς φορές και λείπουν πεντακόσι Μετρούνται τά κλεφτόπουλα και λείπουν τρείς λεβέντες. Ο' γας έπήγε για νερό κι' άλλος φορέ να φέση, Ο τρίτος ό καλύτερος στέκεται στο τουφέκι.

Η μεγάλη όδός της Σπάρτης πνίγεται εις έν πανδαίο θόρυβον, τό όποϊον προξενεί ό θόρυβος του χορού τον όποϊον σύρει ό Μάρκος με διακοσίους και πλέον χορευτάς. Όλοι εκείνοι οι πόδες κτυπούσι μετά λύσσης τό έδαφος, όλα εκείνα τά όπλα τινάζονται και προσκρούονται. Μεθυσμένοι με τον θόρυβον και τον ήλιον, ήμικνιγμένοι εις έν λεπτόν νέφος θερμού κοίκορτου, ό όποϊος έγείρεται εκ του έδάφους, όλοι οι χορευτάι πηδίσουν εν ρυθμώ, παρασθρόντες οι μόν τους δέ.

Τά κόκκινα φέσια, αί κυριαφ' φούνται, αί κατάλλευκοι φυτανέλλαι, τά κυματίζοντα μείντανια πετούν εις τον άέρα. Και ό ήλιος ανακαλιζόμενος τά όρατά εκείνα τουφέκια, τά πελώρια πιστόλια και τά γιαταγάνια παράγει λάμψεις ενθαμνωτικάς. Αί γυναίκες από τους εξώστιας ρίπτουν όξειας κραυγάς. Μερικοί εξ' αυτών, μη άντέχουσαι εις τον ένθουσιασμόν, κα-

έρχονται εις την όδόν. Ο ένθουσιασμός έφθασεν εις τό κατακόρυφον. Μία φρενίτις κατέλαβεν αυτούς. Όλοι τόρα πυροβολούν εις τον άέρα και χορεύουν με τρέλλαν.

Αίφνης εις τό βάθος της όδού μία κραυγή ρέγγνεται μία κραυγή γυναικός εν τρέμω' κραυγή φρίκης και άπελπισίας, ή όποία καλύπτει όλους τους άλλους θορύβους.

— Τούρκοι! Τούρκοι! Οι Τούρκοι. Μία αίφνιδια έκπληξις παγώνει άμέσως τό πλήθος εις την άταξίαν του χορού και από τό νέφος της χουστής κόνεως προκύπτουν πρόσσωπα κθήδρα επί των όποιων ζωγραφίζεται μία προφανής άνησυχία.

Από τό ύψος των εξώστων άλλαι κραυγαί άκούονται από άλλας γυναίκας, αί όποιαί παρατηρούσι υπεράνω των γειτονικών οίκων προς την πεδιάδα.

— Ναι, οι Τούρκοι! — Έπάνω στο Τσούν!

— Οι Ντελήδες! — Τρέγγουε με καλπασμό! — Οι Τούρκοι! Οι κατηραμένοι σκύλλοι! — Βοήθεια, Παναγία μου!

Από την όδόν δεν δύναται τις να ίδη τίποτε, διότι μία γωνία του δρόμου καλύπτει την υπό των γυναικων όριζόμενην διεύθυνσιν, άλλ' ήδη μεταξύ των χορευτών έκδηλούται μία συζήνησις, μία πρόδηλος ταραχή και πολλοί εξ' αυτών, παρατηρούντες πρό τον Τούργετον φαίνονται πλέον διατιθειμένοι να ζητήσουν καν την φυγήν την σωτηρίαν εις την απολύτρωσιν από πάσης εύθύνης ή να άκλουθήσουν το παράδειγμα του Μπουκουβάλα του κλέφτου.

Μερικοί δεικνύουν σημεια υποχωρήσεως και άποσύρονται προς τάς οίκιας των δια να μη έλκύσουν την προσοχήν, πριν τραπούν προς τάς πρώτας ρύμας των έρέων, όπου οι τούρκοι ίσπεζ' ποτέ δεν θα ριψκινδυνεύσουν να τους καταδιώξουν σοβαρώς.

Άλλ' ό Μάρκος και οι πιστοί, οι όποιοι τον περικυκλούσι και οι όποιοι τον έβοήθησαν εις τό να έξαφθή ό ένθουσιασμός των πολιτών και των έρσειβίων των ελθόντων

διά την αγοράν, έπιλαμβάνονται της εύκαιρίας, ήτις παρουσιάζεται διά να εκκληρώσωσι την άποστολήν των.

Με έν πήδημα ό κεαρός άρχηγός ώρμησεν επί της λιθίνης πεζούλας, ήτις ήδη τω έγρησάμευσεν ως βήμα, και έπιβαλλόμενος εις τό άνήσυχον πλήθος, αναφωνεί:

— Κοντά μου, αδέλφια! Ηλθην ή ώρα να κάμωμεν τά λόγια έργα! Έρχονται οι Τούρκοι; Τόσο τό καλύτερον... Η τύχη μας τους στέλλει... Κι' άφού έρχονται σ' έμάς δεν θα κάμωμε τον λόπον να πάμε να τους έρούμε... Απόντονοι των άρχαίων Σπαρτιατών, γενναία παλληκάρια της Λακεδαιμόνος δεν θ' αφήσετε πλέον αυτούς τους άτίμους κατακτητάς να βρωμίζουν δε τά πόδια των τό άγιον γήμα της πατρίδος μας. Έρχονται οι Τούρκοι; Θάνατος εις τά άτιμα σκυλλά!

Είκοσι χρόνια ήσαν τό όφρασμα και μετά τινά λεπτά ή οημαία ένκυμάτιζε προσηρησμένη επί προχείρου βύλου, (σελ. 12).

b
SL

Μετά τινος ημέρας από των διηγήσεων αυτών περι φαντασμάτων, ή όμως αυτή των εργατών μετέβη να εργαθῆ παρὰ τοὺς Μύλους τῶν Ἀθηνῶν (Παινήση) θά διανυκτέρευε δὲ εἰς τὰ Κάτω Λιόσια πλέον καὶ ὄχι εἰς τὰ Ἄνω.

Εἰς τὰς 9 τῆς νυκτὸς ἀποστέλλεται εἰς τὸν Σταθμὸν τῶν Ἄνω Λωσιῶν τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὴν προΐαν θά πωλοφορήσῃ ἔκτακτος Βασιλικὴ ἀμαξοτοχιὰ διὰ τὰς Πάτρας. Τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ ὁ Κλειδοῦχος τοῦ Σταθμοῦ ἔπρεπε νὰ τὸ ἐγχειρίσῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἀρχιεργάτην Περδικούλην, ἵνα λάβῃ γνῶσιν, διὰ νὰ μὴ ἀνοίξῃ ἐργασίαν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ἔκτακτον ἀμαξοτοχιάν. Πῶς ὁμως νὰ μεταβῇ, κατὰ τοιαύτην ὥραν εἰς τὰ κάτω Λιόσια θά διήρχετο ἀπὸ τὸ ὄλοφάνερον μέρος καὶ ἐροβεῖτο. Νὰ μὴ μεταβῇ θά ἀπελύετο τῆς θέσεώς του: Ἀποφασίζει νὰ μεταβῇ ἐνδύεται καλά, διότι κάμνει δρυμῶτατον ψῦχος, ὁπλιζεται! καὶ προχωρεῖ. Πλησιάζει στὸ πηγαδάκι παρ' ὅλην τὴν γενναιοτήτῃ του ἡ καρδιά του ἀρχίζει νὰ κτυπᾷ. Ἀποφασίζει νὰ βλέπῃ μόνον ἔμπρός του. Διέρχεται τὸ πηγαδάκι ἀνεὺ ἀπεικαίου. Προχωρεῖ ἐπὶ τῆς γραμμῆς, φάνει εἰς τὸ μεταξὺ τῶν πύκων καὶ τῶν ταμπουριῶν μέρος ὁ φόβος του κορυφῶται. Ἡ γραμμὴ εἶναι καμπύλη καὶ ὑψηλότερα τοῦ ἐδάφους 3-4.

ὁρχης κατέλαθε τὰ πεδινὰ μέρη ὅπου δεικνύει ἡ εἰκὼν μ.κ. Τὴν 27 Ἰανουαρίου 1827 ἐπιτίθεται κατ' αὐτὸ μετὰ λύσσης ὁ Κιουταχὴς μετ' 2000 τουρκαλβανούς, 600 ἰππῆς καὶ δύο πεδινὰ πυροβόλα. Ἡ μάχη διεξήχθη ἐκ τοῦ συστάδην μετὰ πολλῆς ἀγριότητος. Ὁ Βούρβαρχης, 2 ἀξιωματικοὶ Γάλλοι οὗς εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, εἰς ἰατρὸς καὶ περὶ τοὺς 300 στρατιῶται ἐφρονεύθησαν.

Ἄφνης βλέπει ἔμπρός του ἀριστερὰ καὶ πηδᾷ ἓνα ἀγρὶ ἄσπρο, ἓνα μαῦρο, ἓνα ἄσπρο ἓνα μαῦρο!!! Θόρυβος οὐδεὶς! Τὰ ἀγρία ἐπήδων ἐναλλάξ, ἀλλὰ δὲν ἐπλήθυνον πάντοτε ἐν παρουσίᾳ του, ἐπήδῃ καὶ ἐξάνετο. Ὁ φόβος του δὲν περιγράφεται: οἱ πόδες του τρέμουν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τοὺς κινήσῃ, ἡ καρδιά του πάει νὰ διαρραγῇ ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς πάλμους, αἱ τρίχες του ὀρθοῦνται ὡς καρφιά, ὁ ἰδρῶς του τρέχει ποταμιῶδόν. Αἰσθάνεται ὅτι θά τοῦ φύγῃ ὁ νοῦς, ὅτι θά ξεφυγίσῃ, ἂν προχωρήσῃ ἐν βῆμα μόνον. Ἀποφασίζει ἀτραπιαίως νὰ ἀποθάνῃ τὸ ταχύτερον παρ' ὅτιον ἔσται τοῦ φαντάσματος! Ἀναστᾷ τὸν λάζον του (τὸ μόνον του ὄπλον) κλείει τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ φαντάσματος! Μετὰ ἐν δευτερολέπτον τὸ φάντασμα εὐρίσκεται εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ ἐν κράξ! ἀκοῦεται. Ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ τί βλέπει; Μίαν φωνητῶτην ἀγριελίτσαν τῆς ὁποίας τὸ στέλεχος ἔχει καθαρὴν ἐπιμελῶς ἀπὸ τοὺς βλαττοὺς, τεθραυρισμένην ἐντὸς τῶν βραχιόνων του!!! Συνέρχεται, ξύει τὴν κεφαλὴν του καὶ: ὡς στὸ διάβολο! λέγει, αὐτὰ εἶναι τὰ φαντάσματα! ἐκόντεφα νὰ χάω τὴν ζωὴν μου. Τὸ κλεφτοφάνερὸν μου καθὼς ἐβράδιζα στὴν καμπύλη ἐφ' ὅτι τῆς τῆς ἀγριελίτσαν καὶ ἔβλεπα ἄσπρο ἀγρὶ, εἰς τὸ ἄλλο βῆμα ἤρχετο ἔμπρός τὸ ἄλλο μου πόδι καὶ ἐμπόδιζε τὸ ρῶς νὰ πέθῃ ἐπὶ τὴν ἀγριελίτσαν καὶ ἔβλεπα μαῦρο ἀγρὶ καὶ καθὼς ἐβράδιζα ἔβλεπα ἄσπρο μαῦρο, ἄσπρο μαῦρο. Χα! χα! χα! Ἀπὸ τότε πλέον θά πηγαίνα πάντοτε ἀφόβως νὰ λῶω προποικίως τοὺς λογαριαμοὺς μου μετὰ τὰ φαντάσματα. Ἄν πήγαίνα καὶ ὁ Περδικούλης σὲ πύκα, ὅταν ἤκουε τὸ νάνι νάνι δὲν θά ἤσθηναι. Κάτι παρόμοιον μετὰ τὰ ἀγρία μου θά εἶδε καὶ ὁ Παπασταματίου στὸ πηγαδάκι προχθές.

ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΛΗΣ

Ἀκριβὰ μου Ἀνήρμα!
Τὸν γνωρίζετε βεβαίως τὸν Γιαννακῆν;
Εἶναι ὁ μικρὸς μου ἀνεψιός, τὸν ὅποιον σὲ παρουσίασα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον.

Ὁ Γιαννακῆς λοιπὸν αὐτός, ἔλαβεν ὡς δῶρον, ἀπὸ κάποιου θεϊνόντου, προχθές ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν γενεθλίων του, ἓνα κουτι γεμάτο ἀπὸ διάφορα ξύλινα ἀνθρωπάκια πολὺ ἀστεία. Κάθε ἀνθρωπάκι ἀπὸ αὐτὰ παρίστα καὶ ἓνα γράμμα τοῦ Ἀλφάβητου.

Ἀκριβῶς ὅπως τὰ βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα μας. Μέσα στὸ τοιο κουτι ἦτο καὶ ἓνα γραμματάκι τὸ ὅποιον ἔγραφε «Ἐὰν κατορθώσῃς νὰ εὐρῆς ἀπὸ τὰ ξύλινα αὐτὰ γράμματα τοῦ κουτιοῦ, τὸ ὄνομά μου, θά σοῦ στείλω ἓνα κουτι γλυκά».

Ὁ Γιαννακῆς, ὁ ὅποιος, πρέπει νὰ εἰδεύρετε, εἶναι ἓνας πολὺ λεγούδης, ἔπασσε μετὰ τὰ μούτρα ἀμέσως διὰ νὰ εὐρῆ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγνωστοῦ θείου του, μετὰ ὅλας ὁ-

μως τὰς προσπάθειάς του δὲν κατόρθωσε τίποτε μέχρι σήμερον. Τώρα διὰ νὰ μὴ γάσῃ τὰ γλυκά του, σὲ παρακαλεῖ νὰ τὸν βοηθήσῃτε καὶ εἰς. Βλέπετε δὲ ὅπου τοῦ εἶπῃ τὸ ὄνομα τοῦ θείου του θά δώσῃ ἐν ἓκ τῶν κατωτέρω δώρων.

Διὰ νὰ εὐρῆτε τὸ ὄνομα τοῦ θείου τοῦ Γιαννακῆ θὰ ἐργασθῆτε ὡς εἴη. Θά ἐκλέγῃτε ἀπὸ τὰ γράμματα, τὰ ὅποια περιέχει ἡ εἰκὼν μας ὅσα σὲς χρειάζονται καὶ μετὰ αὐτὰ θὰ σχηματίσῃτε ἐν ὄνομα ἐκ τῶν γνωστοτέρων καὶ κοινοτέρων.

Σημειώσατε ὅτι ἕκαστον γράμμα θά ληφῆ ἄπαξ μόνον. Τὴν λύσιν θά μοῦ τὴν στείλετε μετὰ τὴν διεύθυνσιν Βιβλιοπωλεῖον Δ. Δημητράκου ὁδὸς Σταδίου 56 (διὰ τὴν θεϊάν Καλὴν).

ΒΡΑΒΕΙΑ Εἰς τοὺς Ἄϊτας τῶν Πνευματικῶν ἀσχήσεων θά δοθῶν 5 βραβεῖα: ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς Ἄϊτας τῆς Μαχητικῆς Εἰκόνας ἕτερα 5 τὰ εἴη:

- 1) Μία Μέθοδος δι' εἰκότων Holzels, Γαλλικῆ ἢ Ἀγγλικῆ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἄϊτου. χρυσόδετος.
- 2) Ἐπίσημη συνδρομὴ τοῦ Παιδικοῦ Ἀστέρος.
- 3) Μαχητικὰ Παίγνια (βιβλία).
- 4) Εἰς Ἀμερικανικὸς Κονδυλοφόρος μετὰ τὴν μελάνην ἐντό.
- 5) Ἐν τεύχος τοῦ Καλλιτέχνου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1) Τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον πῆς τις εὐχεται, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμεῖ.

2) Τρίγωνον

*	Σύμφωνον
**	Ἐπίσημον
***	Θηρίον
****	Ὅρος Ἑλλ., Χερσον.
*****	Ἀγορεύων
*****	Ἀντίθετον τοῦ ψεύστους
*****	Ἡδύτης τῆς Ἀτικῆς
*****	Ἡ Θεία σὰς Καλῆ

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ

Μίαν ἀγοράστριαν Ἐνταῦθα. Οἱ ἀγορασταὶ μισοκροτοῦσι τῶν συνδρομητῶν μόνον κατὰ τοῦτο: 1) δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς τὰ δῶρα τοῦ ετησίου λαχίτου, 2) διὰ πᾶσαν λύσιν διαγωνισμοῦ κλπ. θά ἀποστέλλωσι 10 λεπ. γραμματόσημον, 3) δὲν δίνονται καὶ ἔχωσι, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, ψευδώνυμα.

Ἄν δύνανται, βεβαίως πρέπει νὰ λύῃ ὅλας τὰς Πνευματ. Ἀσχ. σεις, διότι κερδίζουν οἱ ἐπιτυγχάνοντες τὰς περισσότερας λύσεις. Ὁ Διαγωνισμὸς τῆς Μαχητικῆς Εἰκό. οἰ εἶναι ἰδιαίτερος: συνεπῶς καὶ ἡ λύσις του πρέπει νὰ συνοδεύηται ἀπὸ ἰδιαίτερον γραμματόσημον.

Περὶ ψευδῶν μὲν τῶν ἀγοραστῶν δὲν ἔχει ἀποσασθῆ ἀκόμη τίποτε. Θά τὸ κανονίσωμεν βραδύτερον. Μέχρις οὗ κανονισθῆ, δὲν δύνανται οἱ ἀγορασταὶ νὰ ἔχωσι ψευδώνυμα, Ἡ Διεύθυνσις